

Črniški :

Dragi Marijini otroci!

Zvonovi, zvonovi in spet zvonovi!

To je bil pred časom pogovor otrok v naši vasi. Nič čudnega! Slišali so, da so jih v livarni že ulili in da pridejo kmalu v zvonik. Nekateri otroci so se še sami spominjali, drugi so pa slišali praviti, kako so stare zvonove za časa vojne vzeli vojaki iz zvonika in jih odpeljali kdo ve kam.

Zdaj so otroci radi postajali pri cerkvi, ogledovali zvonikove line in ugibali, kje in kako pojdejo novi zvonovi v zvonik.

Prišel je potem dan, ko smo dobili z bližnje železniške postaje obvestilo, da je prišel voz, v katerem sta dva lepa zvonova. Drugi dan na to so se vaščani odpravili ponja. Otroci so žalostno gledali pred šolo. Mislili so, da bi se spodobilo, da bi bil ta imenitni dan prost šole. Gospodična učiteljica jim je prigovarjala, da bo na postaji s prekladanjem še obilo dela. Preden pripeljejo zvonove v vas, bo gotovo že konec pouka. Potem jim lahko pojdejo naproti. Otroci so se vdali s tiho željo, da bi bili vendar kmalu prosti.

Šolske ure so bile pa ta dan kakor nalašč dolge, dolge. Otroci so bili vedno bolj nestrpni. Kar je zapel stari zvon, ki je bil ostal še v zvoniku. Pozdravljal je novodošla, ki sta se pripeljala ravno čez mejo duhovnije. Gospodična je končala s poukom. Veselo so se usuli otroci iz šole. Drevé po bregu zvonovoma naproti. Nova zvonova se bleščita v solncu. Mlado ljudstvo ju zvedavo ogleduje in pri tem modruje: »Lepa sta!« — »Velika!«

— »To bosta pela!« — »Kako se bosta razumela s starim?«

Samo po sebi je umevno, da so se otroci med razkladanjem sukali okoli odraslih in jim bili v napotje.

Dan je bil mrzel in vetroven, ko so stavili nova zvonova v zvonik. Pa otrok vendar ni manjkalo zraven! Opazovali so vse prav natanko, kako so napeli vrvi, kako so zvon privzdignili, kako so ga vlekli do lin, kako je šel skozi lino. Srečen je bil tisti, ki je smel kaj pomagati, kaj držati, kaj prinesiti!

Zdaj pa še, kako bo z glasom? Treba je čakati, dolgo čakati, da se oglasita nova zvonova. Vsak hoče izreči prvi svojo sodbo. Primerjajo ju z zvonovi bližnjih vasi.

Prišli so prazniki in pritrkovanje. Otroci so poslušali in poslušali...

Pri vas najbrže vsega tega več ni. Zvonovi vise že kdo ve koliko let v zvoniku, in vi se skoro več ne zmenite zanje. In vendar je njih namen, je njih služba častitljiva. Zvonovi vabijo vernike k sveti maši v cerkev. Za mrličem žalujejo in kakor bi jokali pri pogrebu. Če evharistični Jezus zapusti cerkev, da obišče bolnika, je zvon tisti, ki opozori vaščane na to. Nam, Marijinim otrokom, so pa zvonovi tudi radi tega dragi, ker trikrat na dan oznanjajo slavo Marijino in vabijo vernike, naj ž njimi slavé našo nebeško Gospo.

Kako se pa kaj pri vas odzovete temu vabilu zvonov?

Pred leti sem opazoval v nekem trgu ljudi, ki so prišli v nedeljo od desete maše. Daleč iz okolice so prišli, da zadostijo svoji nedeljski dolžnosti. Po svetem opravilu so se ustavili na glavnem trgu in se v gručah pogovarjali. Ko je pa zazvonilo poldne, so vsi utihnil, se obrnili proti cerkvi in molili. Lepo je bilo videti to molečo množico, med katero sem zapazil marsikaterega, ki je k molitvi vpričo drugih pokleknil na tla.

Pa sem videl druge otroke, ki se niso prav nič zmenili za zvonjenje angelovega češčenja, ali pa se samo odkrili, pa se igrali naprej, in klepetave deklice so med zvonjenjem naprej govorile. Oh, kako je bilo to žalostno!

Mi, Marijini otroci, se nočemo nikoli tako spozabiti! Še več! Ravno ta mesec hočemo resno paziti na to, da

bomo angelovo češčenje z vso potrebno notranjo zbranostjo zmolili. Zato bomo ob zvo-
njenju prenehali z delom. Zamislili se bomo v ono sveto
zgodbo, ko so poslala nebesa odličnega poslanca, da se
pokloni Mariji. Kakor je angel pobožno pozdravil na-
zareško Devico, tako bomo ponavljali tudi mi nebeški
pozdrav. Naša srca morajo prekipevati hvaležnosti do
Boga, ker je poslal na svet svojega edinorojenega Sina
in nas odrešil pogubljenja, pa nam odprl sveta nebesa.

Za molitev angelovega češčenja dobimo lahko vsaki-
krat odpustek 100 dni in enkrat na mesec popolni od-
pustek pod pogojem, da prejmemo tudi svete zakra-
mente in molimo po namenu sv. očeta. Seveda bi morali
za dosego tega odpustka moliti angelovo češčenje kleče.
Le v soboto zvečer in v nedeljo ter cel velikonočni čas
bi lahko molili stoje.

O velikonočnem času (to je od velike noči do praz-
nika presvete Trojice) lahko molimo mesto angelovega
češčenja molitev »Raduj se, Kraljica nebeška, ale-
luja...«.

Otroci božji! Neposredno pred veliko nočjo smo.
Véliki teden skušajte pobožno preživeti! Hodite več
kakor navadno v cerkev. Udeležite se svetih obredov
tega tedna! Molite križev pot! Sočuvstvujte s trpečim
Zveličarjem, da se boste z njim na véliko noč radovali.

Želeč vam prav vesele praznike, vas lepo pozdrav-
ljam!

Z ljubim Sinom slednji čas
Marija blagoslavljaljaj vas!

Uganke, skrivalice in drugo.

1. Črkovna podobnica.

Od **E** v **i** **ada** 100'1' ja
o gro b o S @ j ' 1 ' a